

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Μέρος Β΄ - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ι) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

4. ΔΗΛΩΣΕΙΣ

^^**^^

(a)

Δήλωση 8.2.1992

^^**^^

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

4.- ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Λ*Λ*Λ*Λ

(a)

Δήλωση 8.2.1992

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΡΘΡΟΝ ΦΛΑΜΙΝΙΟ ΠΙΚΟΛΙ,
 Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς,
ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝΤΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Λ*Λ*Λ

Χολαργός, 8^η Φεβρουαρίου 1992.

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος Χρήστος Α. Σαρτζετάκης προέβη στην ακόλουθη δήλωσι :

« Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς **Φλαμίνιο Πίκολι** με ἐνυπόγραφο ἄρθρο του ἀμφισβητεῖ τὴν ἑλληνικότητα τῶν Μακεδόνων, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἐπιφανειακὰ μόνον ἐξελληνισμένους, καὶ προτείνει οὐσιαστικῶς τὴν ἐπέκτασι τοῦ τεχνητοῦ «κράτους» τῶν Σκοπίων, ὥστε νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν ἤδη Ἑλληνικὴ Μακεδονία !

Στὴν ἰταμὴ αὐτὴ πρόκλησι ἐμεῖς οἱ Μακεδόνες ἀπαντοῦμε κοσμίως : εἴμαστε Ἕλληνες ἐκ καταγωγῆς, ἀκριβῶς διότι εἴμαστε Μακεδόνες.

Καὶ στὴν ἀνιστόρητη ὕβρι τοῦ ἀρθρογράφου ὁ Ἑλληνισμὸς στὸ σύνολό του ἀπαντᾷ με τὴν συνετὴ σύστασι : νὰ ἐρευνήσουν ὁ κ. Πίκολι καὶ οἱ

όμοφρονές του, μήπως όμιλοῦν ώς έξωμότες Έλληνες ! Όπότε και μόνον θα ήμπορη να «έξηγηθη» τὸ άνθελληνικό μένος τους. Διότι, ἐπὶ τέλους, εἶναι ιστορικῶς πανθομολογούμενον, ὅτι ἐποικισμοὶ Έλλήνων στήν Ιταλία ἐγένοντο ἤδη ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια· και ὄχι μόνον πολιτιστικῶς, ἀλλά και πληθυσμιακῶς ἢ μέση και ἢ κάτω Ιταλία κατεκλύζοντο ἐπὶ αἰῶνες ἀπὸ ἑκατοντάδες χιλιάδες Έλλήνων, ἐποίκων και ἀπογόνων των, τῶν ὁποίων βεβαίως οἱ σημερινοὶ ἀπόγονοι εἶναι, και αὐτοί, τώρα Ιταλοὶ πολῖτες ... Ένῶ, ἀντιθέτως, ἐποικισμοὶ Σλάβων στήν Μακεδονία, ἐκτὸς διαβατικῆς και προσκαίρου παρουσίας των, ιστορικῶς δὲν μαρτυροῦνται.

Αλλά οἱ ἀνιστόρητες θέσεις τοῦ κ. Πίκολι, ἢ ιδιότης του ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Ιταλικῆς Βουλῆς, τὸ γεγονός τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄρθρου του εἰς τὴν ἔφημερίδα «*Il Pόπολο*», ἐπίσημο ὄργανο τοῦ (συγ)κυβερνῶντος Χριστιανοδημοκρατικοῦ κόμματος, δηλαδή τοῦ μεγαλυτέρου κόμματος τῆς γείτονος χώρας, καθὼς ἐπίσης και οἱ πρὸ ἡμερῶν ἐκδηλωθεῖσες παραπλήσιες θέσεις τοῦ Ιταλοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Ντὲ Μικέλις, ὡς και τὰ ἐνεργήματα τοῦ «ἀλαθήτου» Πάπα, ἀπευθύνοντος «μηνύματα», δῆθεν ἐκ παραδρομῆς, στήν ἀνύπαρκτη, τεχνητὴ μόνον, δῆθεν «μακεδονικῆ» γλῶσσα, ἔχουν τὴν χρησιμότητά τους : Διότι πείθουν ἀμετακλήτως και ὅσους τυχὸν μέχρι τοῦδε ἀμφέβαλαν, περὶ τῆς **βαθέως ἀνθελληνικῆς πορείας**, ἂν ὄχι ἀπροκαλύπτως τῆς *ιταλικῆς* ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τοῦλάχιστον τῶν πνευμάτων στήν γειτονικὴ μας χώρα.

Προδήλως δὲν μᾶς συγχωροῦν τὴν καταισχύνη τους τοῦ 1940-1941. Γι' αὐτὸ και βάλλουν ἐναντίον αὐτῶν τῶν ὀσίων τῆς ὑπάρξεώς μας : τῆς ἔθνικῆς μας ιδιοσυστασίας και τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἰκανοποιοῦντες συγχρόνως και τίς προφανεῖς ἐπεκτατικὲς τους βλέψεις μὲ τὴν προώθησι ἢ ὑποβοήθησι διαλυτικῶν τάσεων και τὴν δημιουργία προγεφυρωμάτων στήν πολυπαθῆ, ἀπὸ ξένες ἐπεμβάσεις, Βαλκανικὴ χερσόνησο».-

*Ἡ Ἰδιαιτέρα Γραμματεὺς,
Κατερίνα Ε. Σαρτζετάκη.*
